

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Fabian Sergiu Xxxxx, Xxxxx

Termenul examinării cauzei:

1. prima instanță: 26.05.2016 – 22.12.2016;
2. instanța de apel: 20.01.2017 – 24.05.2017;
3. instanța de recurs: 18.07.2017 – 11.10.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22 decembrie 2016, Fabian Sergiu pe învinuirea adusă în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, a fost achitat din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința în cauză, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală, Fabian Sergiu este învinuit de faptul că, la data de 10.02.2016, partea vătămată Petruleac Oleg, aflându-se la piața Calea Basarabiei, mun. Chișinău, i-a vândut lui Fabian Sergiu telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S6”, cu prețul de 340 dolari SUA, din care 3 bancnote cu valoarea nominală de 100 dolari SUA s-au dovedit a fi false, fapt confirmat prin raportul de Constatare Tehnico-Științifică nr. 34/12/l-R-555 din 15.02.2016, astfel cauzându-i lui Petruleac Oleg o daună materială considerabilă în sumă totală de 6 800 lei. În rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit că, la 03.02.2016, în timpul când se aflau în fața Centrului Comercial Green Hills din str. Al. Russo, mun. Chișinău, bancnotele false au fost primite de către Fabian Sergiu de la Banari Dumitru, care la rândul său le-a primit de la Morari Serghei și Albu Valeriu, care de asemenea erau implicați în fabricarea și punerea în circulație a banilor falși.

Acțiunile inculpatului Fabian Sergiu au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative, *punerea în circulație a semnelor bănești (bancnotelor și monedelor metalice, inclusiv a celor jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine), a valorilor mobiliare de stat sau a altor*

titluri de valoare false, utilizate pentru efectuarea plăților.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura Ciocana, mun. Chișinău, Renata Anici, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Fabian Sergiu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 236 alin. (1) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că, instanța de judecată nu a apreciat la justa valoare probele cercetate în ședința de judecată, dându-le o apreciere neobiectiv critică și eronat a pus la baza hotărârii declarațiile inculpatului Fabian Sergiu depuse în fața instanței, care nu și-a recunoscut vina și a înaintat în autoapărare versiunea sa privind circumstanțele pe caz.

Apelantul a considerat că, inculpatul, conștientizând că, a devenit victima unei infracțiuni, nu s-a adresat organelor de drept și având drept scop punerea în circulație a banilor falși, a procurat de la Petruleac Oleg telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S6”.

Apelantul a considerat că, intenția acestuia a fost confirmată pe deplin prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor, precesele-verbale de ridicare, procesele-verbale de percheziție, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/l-R-55 din 15.02.2016.

La fel, apelantul a menționat că, este neclar care a fost necesitatea ca în termen de 6 zile de la vânzarea telefonului mobil „Samsung Galaxy S6” lui Banari Dumitru, de a procura de la Petruleac Oleg telefonul mobil identic celui de model „Samsung Galaxy S6”.

De asemenea, apelantul a invocat că, sintagma rostită de către Fabian Sergiu la etapa transmiterii bancnotelor false către Petruleac ca acesta să nu-și facă griji, când acesta verifica banii, deoarece banii i-a primit de la bancă, a fost intenționată, pentru a-i diminua suspiciunile părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura Ciocana, mun. Chișinău, Renata Anici, casată total sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22.12.2016, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Fabian Sergiu Xxxxx a fost achitat pe învinuirea adusă în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, partea acuzării nu a prezentat probe noi și doar a solicitat verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Instanța de apel a reținut că, în rechizitoriu, inculpatului Fabian Sergiu i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative „punerea în circulație a semnelor bănești false”, invocându-se circumstanțele în care, Banari Dumitru, acționând cu intenție directă, prin participație complexă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Albu Valeriu, Morari Serghei și

alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, perioada lunii ianuarie 2016, aflându-se în mun. Chișinău, sect. Ciocana, având scopul punerii în circulație a banilor falși, a primit de la organizatorii Albu Valeriu, Morari Serghei, patru bancnote a câte 100 dolari SUA falși, pe care urma să-i pună în circulație și să-și rețină 20 % din venitul obținut, iar restul să-i restituie lui Albu Valeriu și Morari Serghei. În continuarea acțiunilor sale, Dumitru Banari, acționând cu intenție directă, având scopul de a pune în circulație bani falși, la 03.02.2016, aproximativ la ora 18:00, aflându-se în mun. Chișinău, str. Aleco Russo 28, la parcare adiacentă market-ului „Green Hills”, a procurat de la Fabian Sergiu telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S6” cu prețul de 400 dolari SUA, achitându-se cu cele patru bancnote a câte 100 dolari SUA falși, primite anterior de la Albu Valeriu și Morari Serghei. La 03.02.2016, în condițiile date, conștientizând că a fost victima unei infracțiuni, omițând de a se adresa organelor de drept, având drept scop punerea în circulație a banilor falși, la 10.02.2016, Sergiu Fabian, aflându-se în mun. Chișinău, str. Calea Basarabiei, la parcare adiacentă pieței Calea Basarabiei, acționând cu intenție directă, având scopul de a pune în circulație bani falși, a procurat de la Petruleac Oleg telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S6” la prețul de 340 dolari SUA, achitându-se cu trei bancnote a câte 100 dolari SUA false, primite anterior de la Dumitru Banari și patru bancnote veridice cu nominalul de câte 10 dolari SUA. În continuare, în aceeași zi, Petruleac Oleg, prezentându-se la schimbul valutar din str. Al. Russo 28, mun. Chișinău, pentru a schimba banii, a fost informat de către casier că cele trei bancnote cu valoarea nominală de 100 dolari SUA sunt false.

Instanța de apel a considerat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond a conchis corect de al achita pe inculpatul Fabian Sergiu învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, concluzii care rezultă din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume:

- declarațiile inculpatului Fabian Sergiu (f.d. 191 vol. II);
- declarațiile părții vătămate Petruleac Oleg (f.d. 25-26 vol. I, f.d. 181, 187 vol. II);
- declarațiile martorului Panicov Vladislav (f.d. 27 vol. I, f.d. 183 vol. II);
- declarațiile martorului Banari Dumitru (f.d. 28 vol. I, f.d. 190 vol. II);
- declarațiile martorului Morari Ion (f.d. 131 vol. I, f.d. 189 vol. II);
- procesul - verbal de sesizare din 17.02.2016;
- raportul de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/I-R-555;
- procesele - verbale de recunoaștere a persoanelor;
- procesele - verbale de examinare a obiectelor;
- ordonanțele de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive;
- discul cu înregistrarea operativă a comunicărilor lui Banari Dumitru;
- discul cu înregistrarea operativă a comunicărilor lui Morari Serghei.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, declarațiile părții vătămate Petruleac Oleg și ale martorilor acuzării Panicov Vladislav, Banari Dumitru și Morari Ion nu

demonstrează vinovăția inculpatului Fabian Sergiu în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal.

Martorul Pancicov Vladislav a declarat că, la momentul tranzacției stătea într-o parte și nu a auzit discuția dintre partea vătămată Petruleac Oleg și inculpat, iar despre faptul că banii erau falși a aflat ulterior.

În ceea ce privește declarațiile martorului Morari Ion, acesta a declarat că, nu-l cunoaște pe inculpatul Fabian Sergiu și nici nu știe nimic referitor la cazul cu punerea în circulație a banilor falși de către inculpat.

Cu referire la martorul Banari Dumitru, acesta a declarat că, a procurat un telefon de la inculpatul Fabian Sergiu și i-a achitat acestuia 400 dolari SUA. El presupunea că, banii sunt falși, dar nu i-a spus inculpatului despre faptul că, banii sunt falși.

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată a primei instanțe, a fost audiat martorul Morari Serghei, care a declarat că, pe inculpatul Fabian Sergiu îl cunoaște din procesul de judecată, anterior nu l-a cunoscut. A fost condamnat în baza art. 236 alin. (1) Cond penal, iar în cauza penală respectivă nu s-a stabilit că, Fabian Sergiu ar fi cunoscut vreun inculpat (f.d. 188 vol. II).

Apreciind probele prezentate de părți în conformitate cu propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanța de apel a considerat că, în cadrul examinării cauzei nu s-a confirmat vinovăția inculpatului Fabian Sergiu în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, în partea descriptivă a sentinței contestate, prima instanță a descris fapta de comiterea căreia este învinuit Fabian Sergiu, dar aceasta nu corespunde în totalitate cu fapta descrisă de către partea acuzării în rechizitoriu, fapt care contravine prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală (f.d. 52-53, 202-203, vol. II).

Deasemenea, instanța de apel a constatat că, deși prima instanță a conchis corect că, inculpatul Fabian Sergiu nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, în partea motivată a sentinței contestate, instanța a indicat prevederile art. 390 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, invocând că, în baza acestor prevederi legale, în cazul în care fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța adoptă sentință de achitare, deși temeiul respectiv de achitare este prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Totodată, în dispozitivul sentinței, prima instanță a indicat că, inculpatul Fabian Sergiu se achită de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, temei prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță s-a contrazis la pronunțarea sentinței emise în prezenta cauză penală, indicând în aceeași sentință două temeiuri diferite de achitare a inculpatului Fabian Sergiu de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, fapt care este inadmisibil și contravine prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, care stipulează că sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că, în speță, inculpatul Fabian Sergiu urmează a fi achitat de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, în temeiul prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, dat fiind că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest context, instanța de apel a relevat că, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, se exprimă prin vinovăție în forma intenției directe.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, în lipsa factorului intelectual al intenției, nu există componența infracțiunii prevăzute de art. 236 Cod penal, or, inculpatul Fabian Sergiu, atunci când i-a dat părții vătămate cele 3 bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA, nu știa că acestea sunt false, nefiind întrunită latura subiectivă ca semn obligatoriu al componenței infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal.

După cum s-a constatat cu certitudine supra, probele prezentate de către partea acuzării nu confirmă cu certitudine faptele incriminate inculpatului Fabian Sergiu și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, acestea fiind combătute prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată, iar alte probe verosime care să demonstreze vinovăția inculpatului Fabian Sergiu nu au fost prezentate.

În consecință, din considerentul că, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, instanța de apel a conchis de a-l achita pe inculpatul Fabian Sergiu de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, prin care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează următoarele:

- instanța de apel la baza deciziei de achitare unilateral a pus declarațiile inculpatului, care atât la urmărirea penală, cât și în cadrul ședinței de judecată nu a recunoscut vina, declarații care urmează a fi apreciate critic, necoraborând cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, fiind date cu scop de apărare și eschivare de la răspunderea penală.

Astfel, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală;

- din conținutul hotărârilor judecătorești rezultă, că instanțele, nu au făcut analiza obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, cât și a celor examinate în cadrul cercetării judecătorești, preferând doar probele convenabile pentru concluzia făcută în sentință, indicând eronat că probele, pe care s-a bazat organul de urmărire penală și

acuzarea sunt insuficiente pentru confirmarea concluziei acuzaării, iar celor de bază dându-le apreciere critică;

- consideră corectă încadrarea calificativ juridică a acțiunilor inculpatului Fabian Sergiu în baza art. 236 alin. (1) din Codul penal, deoarece numitul conștientizând că a devenit victima unei infracțiuni, omițând de a se adresa organelor de drept, având drept scop punerea în circulație a banilor falși, la data de 10 februarie 2016, a procurat de la cet. Petruleac Oleg telefonul mobil de model „Samsung Galaxi S6”.

Intenția acestuia a fost confirmată pe deplin prin probele administrate pe caz după cum urmează declarațiile părții vătămate ale martorilor, procesele-verbale de ridicare, procesele-verbale de percheziție, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/I-R-55 din 15.02.2016;

- din declarațiile părții vătămate Petruleac Oleg rezultă că la 10 februarie 2016 Fabian S. l-a telefonat dimineața, la ora 10:00, a venit s-a uitat la telefon, i-a plăcut și i-a dat suma de 340 dolari SUA, 5 euro și aproximativ 130 lei. A luat banii s-a uitat la ei și i s-au părut suspecti, dar Fabian Sergiu a convins-o să nu retrăiască că i-a luat de la bancă. În sensul dat rezultă că în realitate Fabian Sergiu banii nominalizați nu i-a luat de la bancă, aceștia fiindu-i transmiși la 03 februarie 2016 în urma vânzării lui Banari Dumitru a telefonului mobil identic de model „Samsung Galaxi S6”.

Concomitent este de reiterat, care a fost necesitatea în termen de șase zile de la momentul realizării telefonului mobil "Samsung Galaxi S6" lui Banari Dumitru, de a procura de la Perciuleac Oleg, telefonul mobil identic celui de model "Samsung Galaxi S6";

- consideră că sintagma rostită de către Fabian Sergiu la etapa transmiterii bancnotelor false către Petruleac O ca să nu-și facă griji, când acesta îi verifica, deoarece bani i-a primit de la bancă, a fost intenționată pentru ai diminua careva suspiecții a părții vătămate;

- partea acuzaării a prezentat instanței probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate de organul de urmărire penală. La fel urmează de menționat că forța probatorie a acestora nu a fost pusă la îndoială de partea apărării și nu s-a indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea probelor prezentate de învinuire ca lipsite de o putere juridică conferită de legislația procesual-penală și acumularea acestora cu încălcări de procedură penală. Respectiv, reieșind din aceste circumstanțe toate probele care s-au prezentat judecății, consideră că pot fi admise și puse la baza învinuirii și stabilirii pedepsei inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Cu referire la temeiurile invocate de recurent, Colegiul penal menționează că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente.

Cercetarea judecătorească efectuată de instanța de apel a identificat că în partea descriptivă a sentinței, prima instanță a descris fapta de comiterea căreia este învinuit Fabian S., dar aceasta nu corespunde în totalitate cu fapta descrisă de către partea acuzării în rechizitoriu, fapt ce contravine prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel corect a indicat că, deși prima instanță a conchis corect că inculpatul Fabian S. nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, a constatat că în partea motivată a sentinței, instanța a indicat prevederile art. 390 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, invocând că în baza acestor prevederi legale, în cazul în care fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța adoptă sentință de achitare, deși temeiul respectiv de achitare este prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Totodată, în dispozitivul sentinței, prima instanță a indicat că inculpatul Fabian S. se achită de învinuirea de comiterea infracțiunii incriminate din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, temei prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Astfel, la pronunțarea sentinței prima instanță s-a contrazis, indicând în aceeași sentință două temeiuri diferite de achitare a inculpatului, fapt care este inadmisibil și contravine prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

În continuare, Colegiul penal, analizând declarațiile martorilor acuzării Pancicov Vladislav, Banari Dumitru și Morari Ion, constată că dacă inculpatul Fabian S. ar fi avut intenția de a achita cu bani falși, atunci acesta nu i-ar fi prezentat părții vătămate actul de identitate, permisul de conducere și certificatul de înmatriculare a mașinii. Mai mult ca atât, însăși martorul Banari D. a declarat că a cumpărat de la inculpat un telefon mobil pentru care i-a achitat 400 dolari SUA și care presupunea că aceștia sunt falși.

Astfel, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de apel precum că, în cazul lipsei factorului intelectual al intenției, nu există componența infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, or, inculpatul Fabian S. atunci când i-a dat părții vătămate cele trei bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA, nu știa că acestea sunt false, nefiind întrunită latura subiectivă ca semn obligatoriu al componenței infracțiunii imputate.

Potrivit textului recursului se evidențiază că, recurentul critică aprecierea

probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept admise la judecarea cauzei, astfel, instanța de recurs constată că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a dispus achitarea lui Fabian S. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

La fel, instanța de apel corect a indicat că, acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în coroborare cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor administrate în cauză, aduse în sprijinul acuzării inculpatului, argumentând detaliat respingerea lor. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Colegiul reține că, în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Funcția acuzării este pusă pe seama procurorului care intentează cauza penală, înaintează învinuirea, susține acuzarea în instanțele de judecată.

Astfel, probe ce ar demonstra direct vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate de către procuror or, nici declarațiile părții vătămate, ale martorilor și nici actele cauzei administrate în cadrul urmăririi penale nu pot dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Așadar, argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate fiind dovedită, contravin materialelor cauzei.

Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și corect a constatat că învinuirea adusă lui Fabian S. nu este bazată pe probe directe, pertinente și concludente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatului, care a fost expusă pe larg la **pct. 4.1.** din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură

penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Fabian Sergiu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **08 noiembrie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana